Skandinaver i Amerika.

J. N. Petersons Saloon i Sam- i Nærheden af Fresno, California, lagdes fornylig ved Ildebrand. Ta- opgives til $2,000.

Nedlæggelsen af Grundstenen til skandinaviske Arbejderforenings gning i Chicago, foregik Søndagen 3. August Kl. 2 Eftermiddag. Pro- sionen udgik fra Hallen.

Herman Svanberg, en Arbejder i ikkenslageri-Værkstedet ved Syd Oma- Slagteri, fik forr. Torsdag Aften sin gefinger paa højre Haand afskaaret. ns egen Uforsigtighed var Aarsagen Ulykken.

Michael Malmø i Spokane Falls, sh., blev overfalden af sin Søn rtin og stævnede ham derfor for Ret- Han angav sin Søn under Retten Brodermord begaaet for adskillige siden.

Atter et Dødsfald indtraf forrige ndags Morgen som Følge af Eksplo- nen i Damperen „Tioga". Den ulyk- ge Mands Navn var Hans Christian- ; han boede i Hyde Park og efterla- to smaa Børn. Han vor skrækkelig brændt paa Ansigt, Hænder og Arme.

Emma Erickson, en svensk Tjeneste- e, blev funden død i sit Værelse i 336 tario Str., Chicago, forr. Søn- gs. Gassen var paaskruet, og hun bleven kvalt af den udstrømmende s. Det formodes, at hun har be- et Selvmord, skjønt hendes Madmo- Mrs. Buer, ikke kunde opgive no- mulig Grund til saadan en Hand- g.

O. Bergstrøm i Lexington, Nebr. var anklaget for at have myrdet J. Edholm, er af Juryen blevet fri- ndt. Efter hans Løsladelse fra Fæng- blev han og hans Hustru mødt af Flok Venner, der var kommet sam- n for at lykønske ham i Anledning af s Frifindelse.

Kongresmand Lind fra 2det Min- ota-Distrikt blev forr. Onsdag gjen- ineret ved den republikanske Kon- ssional-Konvention i Mankato. Ved- me Resolutioner erklærer sig i Favør at sætte Bindetraa og Sukker paa listen, bifalder Sølvbillen, Anti- fibillen og Wellmestats-Handelsloven.

Dansk Byggeforening. "Danish otherhood Building Association" Navnet paa et Kompagni, der er ble- organiseret i Tacoma, Washington, en Aktiekapital paa $100,000. For- ngens Direktion bestaar af følgende: H. Andersen, R. M. Jennigsen, nder Gundersen, P. P. Dalby og H. Heide.

Den norske Bark „Lloyd", Kap- Olsen, afsejlede fra Guantanamo Cubas Sydkyst den 14. Juni, be- nt til Philadelphia, med en Besæt- g paa 14 Mand og en Ladning af 00 Tønder Sukker. Siden har man hørt noget hverken til Fartøj eller s Besætning. Man frygter, at det gaaet til Bunds med Mand og Mus.

Svenskerne i Lawrenceville, Pa., organiseret en republikansk Klub der Navn af John Ericssons svenske ublikanske Klub. Embedsmændene Præsident, Charles Malmgren; Vi- Præsident, F. P. Caspar; Sekre- ; Chas. Norum; Kasserer, John ldstrøm; Kaptejn, Joel Stang. Na- alisering af Svenskere er et af Klub- s Hovedformaal. Klubben begynder d omkring 50 Medlemmer.

En af de mest brutale Handlinger, m er bleven hørt om der paa Egnen drog sig i Stevensville, Mont., for- en. Iblandt et Antal af Arbejdere, m Lyman Løring har i sin Tjeneste, r en ung svensk Mand ved Navn An- w Nelson, 18 Aar gammel. Dette ge Menneske syntes at have tjent som Skive for de andre Arbejderes Raad- d, og i Lørdags Morges blev han an- reben af en Irlænder ved Navn Tom urphy og slaaet, saa han var bevidst- s; og Mr. Loring, Ejeren af Stedet, Stedet for at give Beretning om Til- gelsen og sørge for, at den mishand- de fik Lægehjælp, siges at have ladet m bringe op paa Høloftet, paa et dt, tætlukket Sted, og lod ham være r, uden at nogen tog sig af ham. En stkudsk, som kom der en længere Tid ter, hørte hans Jamren, og fandt ham vidtslos, blødende baade af Øjene, Ø- n og Næse og fuld af Fluer. Han ndte tilbage til Byen og fik hjælp af gle Mænd der gik med ham til Lo- ngs Stald, hvor de fandt den Ulykke- ge i en bøvnde Tilstand, og fik ham agt til et passende Værelse, hvor han nde blive kunde blive passet. Mur- by blev straks arresteret. Lægerne er- arer, at det mishandlede unge Men- ske ikke kan leve, og stor Ophidselse og fstry herster blandt Befolkningen, paa grund af den Behandling den Ulykkeli- e har erholdt.

Rejse-Omrids.

Af Christian Michelsen.

Da jeg har en Del Venner iblandt „Stjernen"s Læsere, skal jeg meddele dem et lille Omrids af min Foredrags-Rejse.

I Løbet af 3 Maaneder tilbagelagde jeg ca. 8000 Mile og afholdt 32 Møder for Skandinaverne i Nord-California, Utah, Nebraska, Jowa, Illinois og Wisconsin. Det var den mest behagelige og mest lærerige Tur, jeg har gjort i mit Liv.

Jeg gjennemrejser de mest romantiske Bjergegne, hvor de flere tusind Fod høje Stenklipper snart stod som lodrette Mure og snart laa hulter til bulter i den vildeste Forvirring.

Snart gik Turen henover flere hundrede Mile brede Ørkener (the great American desert i Nevada), hvor kun Kaktus og Salviebuske gror, og snart bragte Toget Een over frugtbare Marker og ind gjennem friske grønne Skove eller langs med dejlige Søer.

Oh, Naturen er en dejlig Bog at studere i; dens Lektier ere inspirerende, lærerige og opløftende; men det er et kostbart Værk at studere i, hvis man skal rejse meget langt for at læse i dets aandrige Blade.

I Utah besøgte jeg Skandinaverne i henved 20 Setlementer, fandt iblandt dem mange varmhjertede Venner og ikke faa faa bitre, intolerante Bigotter. Utah har udentvivl en stor Fremtid for sig. Bjergene ere fulde af ædle Metaller, og Minedriften staar paa et højt Udviklingstrin for ikke at tale om Agerdyrkningen, der føder mange tusinde Familjer i de forskjellige Dale; dog har Jordbrugerne der den besværlige Lod, at de maa overrisle Landet Sommeren igjennem, da det som bekjendt ikke regner i Utah.

„Hedningerne" have Overtaget i Salt Lake City og Ogden; men man maa paa ingen Maade tro, at det er saaledes i Setlementerne, der regerer det „hellige Præstedømme" med kongelig Myndighed, dets Ord er Authoritet i alle Ting.

Flerkoneriet praktiseres endnu men i Løndom, og mange ere de, som gaa i Tugthuset for „Guds Skyld", d. v. s. for Konernes Skyld.

Dog er det paafaldende for Een, der for over 20 Aar siden har boet blandt det Folk, at se dem nedbøjede og forslagne; dem, der tidligere følte saa trygge og kjække fordi de, som de troede, var lige paa Nippet til at overtage Herredømmet over Jorden. De ventede jo med det allerførste, at Jesus skulde komme i Skyerne, og at de skulle regere med ham. Regere og herske var deres højeste Ambition; men Bladet har vendt sig — takket være Oplysningen og den frisindede Folkeaand.

Præsteskab skal aldrig regere Amerika!

I Jowa fandt jeg Danskerne mere velhavende end nogen andre Steder. Der var de ogsaa meget talrigt repræsenteret.

Agerlandets mest almindelige Pris var 20 a 25 Doll. pr. Acre.

Wisconsin forekom mig at have mere tilfælleds med det naturskjønne Danmark end nogen anden Stat i Amerika.

Wisconsin, særligt langs med Winnebago-Søen, er romantisk.

Rundt om Søen findes store Egeskove og Valnødskove. I disse Skove er der fuldt af Haslenødder, vilde Hindbær, Brombær og Jordbær. Sæden stod frødigt paa Markerne, rigere og kraftigere end nogen andre Steder, hvor jeg har været, hvilket maaske har sin Aarsag deri, at Agerlandet der er ryddet Skovland, og saadant er som bekjendt det frugtbareste.

Langs med Floderne og Søerne findes Fabriker. Hvor der findes Fabriker ere Millionærerne bosiddende i pragtfulde, solide og komfortable Bygninger, men paa saadanne Steder ses ligeledes en Mængde smaa Huse, hvori Arbejderne bo.

Ja, dette er Landet for Fattigfolk med mange Børn. Der er en ypperlig Lejlighed for Forældre, som ere ligeglade, enten Børnene faa Skoleundervisning eller ikke, der kan de sende de smaa hjælpeløse Sjæle paa Fabrikerne for at trælle fra 8-Aars Alderen.

Jeg var ude i adskillige Fabriker, hvor jeg saa de to Tredjedele af Arbejdsstyrken bestaa af Piger og Drengebørn.

Trods alt dette praler Amerika af sin Kultur, sin Civilisation og mange Fremskridt.

Men lad gaa for denne Gang.

Amerika er et smukt Land. Wisconsin er dets Sommerrose og California er dets fagre Vinterlilje.

Det vil vist være vanskeligt at finde en Stat i Unionen skjønnere og mere behagelig om Sommeren end Wisconsin. Naar det blot ikke var for dens Vinter. Uh, ha! den frygtede Wisconsin-Vinter, naar Jack Frost gaar omkring paa Hosefokkerne og bider i Folks Næser og Øren, uden de neppe ved det; først naar de ere stive, gjøres den sørgelige Opdagelse. Stakkels Wisconsinianere!

Danskerne har mange Foreninger deroppe, men adskillige Steder er de mange Foreninger kun et sørgeligt Tegn paa Uenighed.

Mandagen den 13. Juli satte jeg mig paa Toget i det skjønne Oshkosh, Wis., og kjørte hjemad og ankom til Nord-Californien paa knapt 5 Døgn.

Oh, hvor var det smukt, som man kom hen over Sierra Nevadas Rygrad! 8,987 Fod oppe over Havfladen ved Summit Station. Vi rutchede nedad op nedad i flyvende Fart. Her og der kjørte vi henad en smal Bjergryg, hvorfra vi havde den mest henrivende Udsigt over de utallige skovbevoksede Bjergtoppe men i Særdeleshed Nedsigt i de dybe — flere tusind Fod dybe Afgrunde.

Jeg har kjørt den Vej flere Gange, dog altid om Natten undtagen denne Gang. Men jeg er bleven saa vant til slige grufulde Ture, at Nødslen har tabt sin Braad. Nu er det derimod lutter Interesse.

Endnu et Døgn paa Banen og jeg gjorde mit Indtog i Los Angeles, hvor jeg mødte min elskede Familje samt gode og trofaste Venner blandt Landsmænd og Amerikanerne.

* * *

De af mine Landsmænd, som ønske mit nye Skrift „Slaget paa Livets Korsvej" (48 Sider) kan faa samme for 25 Cents i Frimærker ved at adressere:

Christian Michelsen,
Station A., East Los Angeles.

Randolph, Kansas, 27. Juli, '90.

Redaktør af „Stjernen"!

Behag at optage nedenstaaende i Deres ærede Blad. — Da jeg for et Par Uger siden læste et Stykke i Deres Blad skrevet af Chris. Nelson fra Minden, Nebraska, med en Opfordring til Landsmænd at gaa til St. Louis Valley i Colorado, for at se paa Land, og da jeg har lidt Kjendskab til Forholdene, anser jeg det som min Pligt at fortælle Landsmænd hvad jeg ve'd om dette Land. For en 3—4 Aar siden var der et Par svenske Præster som skrev i de svenske Blade og lovpriste St. Louis Valley som et rigtigt Paradis, naturligvis betalt derfor af Jernbane-Kompagniet. Følgen var at jeg tror at over 100 Personer her fra, gik derud. Mange sad i gode Omstændigheder følgte hvad de havde og rejste derud. De fleste ere for længe siden kommen tilbage igjen; en Del lever derude endnu og venter paa at faa lidt for deres Land, for saa ogsaa at komme tilbage.

I Forstningen gik det nogenlunde godt; nogle pre-emptede deres Land og gjorde Laan i det og saa rejste fra det, men da Laane-Kompagnierne fandt ud at de paa den Maade kjøbte Landet for mere end det er værd, sagde de Stop og ingen flere kunde faa laane en Daler paa deres Land.

Irrigated Land er vist nok godt, men i St. Louis Valley findes der intet Vand at irrigate med. Jordbunden skal desuden være af en daarlig Beskaffenhed, ikke andet end rødt Ler, Sand og Sten og mange kan desuden ikke taale Klimaet derude. Jeg havde en Mand i Arbejde hos mig ifjor Efteraar som havde arbejdet paa Jernbanen derude; han maatte rejse derfra. Han havde lagt syg i Pueblo i fire Maaneder af Bjergfeber. De fleste, som rejste her fra Pladsen med en Del Penge kom tilbage igjen med ingen Ting.

Dette tjener til Underretning for Mr. Nelson saavel som for andre.

H. Østergaard.

Ord, Valley Co. Nebr.

Den 1ste August, 1890.

Overalt hører man Folk sige, at Corn is a failure, og nogle siger at Gifteraal is a failure; det tørre Vejr har faaet Prisen paa Corn op til 40 Cts. og Meningen er at det vil blive en Dollar. Det vilde være godt at vide om Tørken er overalt i Nebr., saa Farmere, som har Kreaturer og Svin, kunde danne sig en Mening om de kunde faa Majs fragtet hertil for rimelige Priser.

En Lime Kiln Club er bleven oprettet her, og mange Resolutioner ere blevne vedtaget. Vedtaget at Regjeringen laaner Penge til os for ½ pr. Cent, — det vil sige i Howard og Valley Countier kun; at Jernbanerne skal tilhøre Regjeringen og at de høje Embeder gives for de første 5 Aar til Mænd (os), som har Mod til at foreslaa Forandringer. — Vedtaget at Vand er det bedste Medicin for alle Slags Sygdomme og for Folk i Staten Nebr. kun at drikke koldt Vand. — Vedtaget at Mandfolk over 60 Aar gamle ikke maa gifte Piger under 20 Aar. — Vedtaget at sende en Farmer med Ben i Næsen til Lincoln i Vinter, og der arbejde hen til at ingen fri Rejser paa Banerne blive tilladt, da det skal være farligt for smitsom Sygdom.

Grundet paa de meget faa Bemærkninger fra Ord og Omegn, har Danskerne tænkt paa at oprette et Blad — det skal hedde „Sprøjten" — og skal redigeres af vort bedste Talent.

Siden jeg sidst saa noget Nyt fra Ord har meget forandret sig. Mr. C. E. Paist, Genl. Mdse., gaaet under; Mr. W. B. Keown Receiver. W. G. Milford, Clothing; S. H. Stacy Receiver. Coffins' Groceries solgt ved Sheriffs Salg, og W. C. Williams har givet op Møllen til et Stock Kompagni; saa man maa sige at Ord florerer den forkerte Vej.

En Konge som Agitator.

Det liberale Kabinet i Serbien har i længere Tid været Gjenstand for Angreb af den affatte Konge, der atter ønsker at overtage Magten. Disse Angreb er sikkert svækkende for Landets Anseelse udadtil; men de synes kun at have styrket og gavnet Regentskabet og det liberale Parti. Regjeringen har forstaaet at vinde Dronning Natalie uden derved at krænke Kongens Rettigheder over Sønnen, ligesom den ogsaa stiller sig imødekommende mod den mægtige Nabo Østrig, med hvem den stræber at komme til en Overenskomst.

Under disse Omstændigheder har Ex-kong Milans Agitation ikke meget at betyde, men den falder dog Regjeringen besværlig og har givet Anledning til følgende Offentliggjørelse i Mandags i det officielle Organ: „Hs. Maj. Kongens Faders Ophold i Belgrad har fremkaldt megen Debat og mange fejlagtige Fortolkninger og ugrundede Rygter baade i Indland og Udland. Dette skyldes hovedsagelig Ermajestætens offentlige Taler og hans Underholdninger med udenlandske Korrespondenter. Det bliver derfor nødvendigt at slaa fast, at Kongens Faders Ophold her ikke har mindste Betydning, men kun er støttet paa hans forfatningsmæssige Ret til at vaage over Kong Alexanders Opdragelse. Erkongens Nærværelse er for Øjeblikket særlig begrundet i, at Hs. Maj. netop nu underkaster sig sin aarlige Eksamen. Kongens Faders Erklæringer, Taler og Samtaler ere kun Udtryk for hans personlige Anskuelser. De fortalte ikke Statsmagtens Følelser eller kunne paa nogen Maade gribe forstyrrende ind i Statens Ledelse eller hindre Udviklingen af det forfatningsmæssige parlamentariske Regimente i Serbien.

Prohibition-Højlicense Debatten

i Beatrice, Nebr., 5—10. Juli.

Talernes fuldstændige Tekst.

(Fortsat.)

Hon. John L. Websters Argument.

Hr. Dirigent, mine Damer og Herrer: — „Det er hverken ved denne eller hins Tilskyndelse eller som lejet Taler at jeg giver Møde for Eder i Dag, og jeg er ikke her for at repræsentere nogen særskilt Klasse eller Interesse, undtagen hvad jeg anser for ærligt og værdigt. Jeg modtager ingen Gage, hverken fra det ene eller det andet Samfund. Jeg er kommen for at tale til denne Forsamling, fordi Assembly-Bestyrelsen har anmodet mig derom. Jeg staar for at sige, hvad jeg tror at være Sandhed, og for at fordømme, hvad jeg tror at være Usandhed.

Jeg har boet i Staten Nebraska i 21 Aar og har i den Tid med egne Øjne set dens Befolkning vokse fra 120,000 til 1,225,000, hvilket er en større Tilvækst under dens Licenssystem end nogen anden Stat i Unionen kan opvise, og 500 pCt. større end i nogen Prohibitionsstat i Unionen hvor Prohibition har været i Kraft for en Periode af 15 Aar.

Jeg har været Øjenvidne til Nebraskas Fremgang i Velstand efter en Maalestok der vilde forbause Prohibitionisterne i Maine, New Hampshire eller Vermont. Tænk en Gang! Nebraskas 67,000 Kvadratmil Fladerum udgjør 65 saadanne Stater som Rhode Island og afgiver Rum for ti Gange saa mange Mennesker som der er i Massachusetts. Men hvis vort Indvaanerantal vedbliver at stige efter det nuværende Forhold, indtil Nebraska bliver saa tæt befolket som Massachusetts er, vil Nebraskas Grændser komme til at omslutte en Befolkning paa ti millioner Sjæle. Naar Nebraska bliver befolket som Italien faar den et Folketal paa nitten millioner; naar det bliver saa folketæt som Østrig vil Antallet stige til 23 millioner, og dersom det nogensinde bliver saa tæt beboet som England, vil Antallet stige til 35 millioner. Jeg staar her som en Mand, der har lært at elske vor Stat i Løbet af et tyveaarigt fast Ophold i samme. Nebraska er god nok for mig, og jeg venter at tilbringe Resten af mine Dage her. De fremmede, der kommer herind fra andre Stater og har saa meget at klage, maa helst følge mit Raad og blive hjemme. (Bifald.) Der [illegible] overraskende Omstændighed i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Med Nebraskas Befolkning paa over en million Mennesker, der har oplevet og erfaret dens Fremskridt, der har samlet deres Ejendom her, der har ægtet Hustruer, opelsket deres Børn og bygget deres Hjem her, er det nu kommet saa vidt, at denne store Stat ikke har saa meget Selvtillid eller Kjærlighed til sig selv, at den vil tillade en af dens egne Mænd, som har tilstrækkelig Evne og Karakter, at staa frem og prædike for Prohibitionens fanatiske Doktrin, men derimod forskriver dem fra andre Stater, hvor de ved deres Folks Stemmer er blevne forkastede og banlyste. (Bifald.)

Min Ven fra Michigan taler til denne Forsamling, som om han allerede har glemt, at de for kort Tid siden foreslog et Prohibitionsamendement nede i Michigan akkurat sam de nu gjør her i Nebraska. Jeg formoder at min Ven var Formand i Prohibitionisternes Valgkomite dersteds, og at han rejste over hele Staten og søgte at overtale Folk til at slutte sig til den Lære, som han nu prædiker for Folket i Nebraska. Monstro han allerede har glemt — eller hvorfor oplyste han ikke denne Forsamling derom —, at da Sagen gik til Afstemning i Michigan blev baade han og hans Lære begraven under 5,000 St. Majoritets knusende Overtag. (Bifald.)

Min anden Ven her (Sam Small), som stammer fra Staten Georgia, men nu har slaaet sig ned blandt Mormonerne i Utah, (Latter) har en lille By nede i sin Hjemstat, som de kalder Atlanta, forresten en kjøn By, ja, mærk Eder, gamle Fædrelandsvenner, den er saa kjøn, at indtil denne Dag har Stjernebanneret aldrig nogensinde vajet fra deres Kapitoliums Taarnspids. Men selv en By af denne Beskaffenhed har forkastet Prohibition!

Ved Begyndelsen af denne Debat blev der fremsat den Forklaring, at Prohibition er en almindelig Naturlov, der udvikler sig Haand i Haand med Kulturen, og desto højere vor Dannelsesgrad stiger, jo større bliver Prohibition, og den personlige Frihed bliver der trukken en tyk Streg over. En dejlig Forklaring! Tørsom det kunde gavne noget, kunde jeg have stor Lyst til at sige min værdige Ven, at den personlige Frihed er Tid efter anden kommen til sin Ret efter Haanden som Civilisationen er gaaet frem. Lag os gaa tilbage til gamle Rusland i Peter den Stores Tid, lad os gaa tilbage til Frederik den Store, til Østrigs tidligere Historie eller hvorsomhelst Konger og Kejsere har sunget den nindkrænkede Myndigheds Scepter. Deres Historie er en uafbrudt Række af Befalinger imod deres Undersaatters personlige Frihed. Men Civilisationen gik frem, og dannede, oplyste Folk drog over Atlanterhavet til den ny Verden, hvor de grundede en Fristat og samtidigt hævdede den personlige Frihed, idet de forkastede den Lære, at en Mand er underkastet den Tvang, som en enkelt Mand eller nogle faa Individer finder paa. Naar man tager sig for at trampe den personlige Frihed under Fod som en Fortidslevning, da fremskyder man nbetinget den første Lære, der leder til Anarki og Despotisme. Jeg ser lige saa gjerne en Mand trampe paa Stjernebanneret som at han skal fortælle mig, at han elsker sit Fædrelandet, men i samme Aandedræt siger, at han ønsker at udrydde Læren om den personlige Frihed. (Bifald.) Jeg ønsker at stille et Spørgsmaal til min Ven fra Georgia, eller Utah, (jeg ved ikke saa ganske, hvor han skriver sig fra). Har De aldrig kunnet begribe Forskjellen mellem Prohibition og Kontrollen af et Slags Onde, der ikke lader sig udrydde? I Tilfælde De ikke har det, faar De tænke over Sagen indtil Mandag. Men i Mellemtiden ønsker jeg at gjøre Dem opmærksom paa, at dersom Past. Sam. Small havde været med til Brylluppet i Cana, vilde han ubetinget have givet Gjæsterne det bare Vand og sagt: „Vand er godt nok til dette Gilde, tag det og stem for Prohibition." Da Paul gav Timotheum det lille Raad, at aflægge Vanddrikken og tage lidt Vin for Mavens Skyld, vilde Past. Small havt det Skriftsted forandret. Han vilde have, at Paul skulde sige: „Du er en gammel Dranker, drik ikke mere Vin, men kast din Stemme for Prohibition." Med andre Ord, han vilde have en ny Bibel, en der var Prohibition i.

Vor Debat har endnu ikke berørt Sagens virkelige Kjærnepunkt, men har holdt sig udenom, ligesom Katten ved den varme Vælling. Der blev begyndt paa den Maade og jeg var nødt til at følge i samme Spor. Men nu ønsker jeg nok at komme Spørgsmaalet lidt nærmere, og Hovedspørgsmaalet er ganske simpelt dette: Er det fornuftigt for Folket i Nebraska at stemme Prohibition ind i Grundloven som en politisk Grundsætning? Den religiøse Side vil vi for Øjeblikket lade være ude af Betragtning. Maa Prohibition indflettes i Grundloven, da bliver den en væsentlig Del deraf og følgelig en politisk Sag. Det er just dette jeg vil tale om og inden jeg gaar over til Sagens Enkeltheder, vil jeg forudskikke nogle Oplysninger om, hvad Folk i andre Stater har tænkt om denne samme Sag, naar de har havt den til Forhandling.

I Pennsylvania blev Prohibition slaaet saa fuldstændig som tænkes kan, uden at det var nødvendigt at holde en eneste Tale paa den anden Side. Med alle de Prohibitionstalere, som de i Valgkampen indførte i Staten, var de dog ikke i Stand til at formaa Vælgerne i Pennsylvania til at stemme for deres Prohibition.

Jeg har vænnet mig til at gjøre Brug af en Memorandumbog, af den Grund, at naar jeg fremstiller Talstørrelser for en Forsamling, er det mig magtpaaliggende at give disse fuldstændig korrekt, og saa er jeg beredt paa at bevise mine Paastande, i Fald de bliver bestridte. Connecticut er en af de gamle Ny England-Stater, med en højt civiliseret Befolkning og en lang Erfaring med Drikketrafiken. I Fjor gik Spørgsmaalet om at indflette Prohibition i Grundloven til folkelig Afstemning der i Staten, og hvad blev Følgen? Prohibition blev slaaet med en Majoritet paa noget over 27,000, med andre Ord, over to Tredjeparte af Vælgerne i Staten stemte imod Prohibition. Jeg ve'd ikke [illegible] for noget eller ej. For mig har det sin Betydning; jeg anser det for at være et intelligent Folks Dom i denne politiske Sag.

Betragt en Gang Massachusetts med dets store Juristen, dets store Doktorer, Præster og Professorer, dets Akademier og Skoler, dets Fabriksvirksomhed og dets store Befolkning; i denne Stat faldt der blot 85,000 Stemmer for Prohibition i 1889, men 131,062 imod. Og tag Staten New Hampshire, hvor man har havt Prohibition i Statsloven længere end jeg har boet i Nebraska, da Spørgsmaalet sidste Aar kom op om at indlemme Prohibition i Grundloven, blev Forslaget stemt ned med 5,190 Majoritet. Gaa ud til Oregon, en Stat nylig startet i Vesten, og hvor Vælgerne i 1887 afgjorte dette samme Spørgsmaal ved at begrave det under 7,982 Stemmer. 188,000 Stemmer var den Majoritet, der slog forfatningsmæssig Prohibition i Pennsylvania i 1889. Tag saa Texas, den Stat, som Sam Small agter at indhegne med Prohibition, saa at vi skulde gjennemvade den merikanske Bugts Vande for at komme der ind. Jeg formoder at han holdt Taler dernede, men Resultatet blev alligevel det, at Folket sneede Prohibition under med 91,557 Stemmers Majoritet. Tennessee slog ogsaa Prohibition med en Majoritet paa 27,693 Stemmer i 1887. Og hvorledes gik det i West Virginia? Sidste Efteraar gik Prohibition i Hundene med 34,887 Majoritet imod sig. Den lille Stat Rhode Island satte Prohibition i dens Grundlov i 1886, men tre Aar var nok til at gjøre den mæt af den Ting. I Fjor stemte den Prohibition ud med 18,559 Majoritet.

Jeg ønsker at lægge denne Forsamling paa Hjærte, at Befolkningen i alle de nævnte Stater, hvor Prohibition er blevet diskuteret og prøvet, stemte det ned, i den Overbevisning, at det var en for Statens Velfærd og Trivsel ødelæggende Ting. Det er en bevislig Paastand, jeg her fremsætter. Misforstaa mig ikke. Det er ingenlunde min Hensigt at forsvare den overdrevne Nydelse af Spiritus; jeg hader det ligesaa stærkt som I gjøre. Men det virkelige Spørgsmaal, som her fremstiller sig, er dette: naar I gjør Læren om Prohibition til en Del af Grundloven, hvad bliver saa Virkningen i Almindelighed? Hvad er Prohibitionens naturlige Følger? Rigtignok paastaar min ærede Modstander, at Saloonerne opfylder Staten med Fattiglemmer, men jeg agter, hvis Tiden tillader det, at vise Eder, at Prohibitionsstaterne har flere Fattiglemmer i Forhold til Indvaanerantallet end den gode Stat Nebraska har. De siger, at License fylder Eders Tugthus, men jeg vil med officielle Tal bevise, at Tugthusene i Maine, New Hampshire og Vermont indeholder forholdsvis flere Fanger end der findes i Nebraskas Strafeanstalt. Sam Small taler om Tugthusfangerne i denne Stat, men han nævner intet om, at den ene af de Personer, som nu sidder i den Anstalt, var Prohibitionstaler og Præst af Profession. (Latter.)

De siger endvidere, at Højlicense fremmer Uvidenheden. Inden jeg bliver færdig skal jeg dog bevise, at der i Staten Maine er næsten ligesaa mange Personer over Seksten aarsalderen, som ikke kan læse og skrive, som der findes i hvilkensomhelst anden Stat i Landet. I Højlicense-Staten Nebraska er Uvidenhedens Procentantal derimod mindre end i nogen anden Stat i Unionen. (Bifald.)

Lad mig fortælle lidt om hvad Prohibition har gjort for nogle af vore Stater. Vi vil gaa tilbage til Maine, der er den ældste af alle Prohibitionsstaterne. Jeg læste for nylig, at General Neal Dow holdt en Prohibitionstale i New York, hvor han blandt andet sagde, at de havde havt Prohibition i Maine i 34 Aar, og i den lange Tid havde Statens Befolkning aarligt sparet 24 millioner Dollars derved. Jeg opsøgte da de offentlige Regnskaber for at komme til Kundskab om den Rigdom, Folk i Maine er velsignet med. Hvis Neal Dow havde sagt Sandhed maatte det jo være en af Unionens rigeste Stater. Men ak! fra Landstigningen paa Plymont Rock og indtil vore Dage har Maine ikke kunnet drive det videre end til 235 mill. Doll., hvilket er Statens samlede Rigdom eller Værdi, ifølge officielle Skattelister. Neal Dow kunde have sparet alt det paa ti Aar, men den stakkels lille Stat Maine var 200 Aar om det. Man har snakket om, at dersom vi vil gjøre Nebraska til en Prohibitionsstat, da vil selv Prohibitionist Dickie komme herind og bygge et Hus. Hvorfor i Alverden gaar ikke han og ligesindede til Maine, hvor man har, hvad disse Folk forlange — Prohibition? I 1860 var Maines Befolkning 628,000; der var Prohibition den Gang. I 1870 var der endnu Prohibition, men kun 648,000 Befolkning, og nu i 1890 har Maine endnu, ifølge den ny Census, de samme 648,000 Mennesker og ikke flere.

Hvis der er Folk i denne Forsamling, som ønsker at afbryde Nebraskas Fremgang, da er de sikker paa at opnaa dette ved at stemme for Prohibition.

Maine og New Hampshire, de to andre Prohibitionsstater, har ikke gjort det en Smule bedre end Maine, hvorimod alle Nabostaterne, som ikke har havt Prohibition, har forøget deres Befolkning efter en forbausende Maalestok. Som en Sammenligning lad os se hvad Nebraska gjorde i samme Tidsrum. I 1870 havde vi 122,000 Befolkning, i 1880, 452,000 og i 1890, 1,225,000; med andre Ord blev Nebraskas Befolkning i de sidste ti Aar forøget med 300 pCt., medens de smaa Prohibitionsstater nede i Hjørnet af Landet ikke voksede det allermindste. (En Stemme: Lad os høre om Kansas.")

De ønsker at vide om Kansas. Nuvel, Kansas har havt Prohibition i det sidste Tiaar, og nu er deres Folkemængde blot 450,000 større end Nebraska, hvorimod dens Befolkning i 1870 var fire Gange saa stor som Nebraskas.

Naar jeg hører nogle af disse Prohibitionister tale, lader det som om man ikke behøver at gjøre andet for at komme til Himlen end skrive Prohibition paa et Kort, hefte det paa Frakkeskjøderne, og saa flyve."

(Fort. i næste No. med Samuel Dickie's Argument.

Dr. A. J. Sanders,

Grand Island, Nebraska.

Kontor i Fonner's Block, 3. Gade.

Behandler kronisk og indviklede Sygdomme. Specialist i Strube- og Lungesygdomme samt i Katarrh.

25 Aars Erfaring.